

Ons Heer Hemelvaart C

Ik zend tot u wat door mijn Vader beloofd is; blijft dus in de stad totdat gij uit den hoge met kracht zult zijn toegerust. (cf. Lc 24,49)

Van leven naar eucharistie

De diepe bron van ieder dynamisme, zowel bij de enkeling als bij een groep, is de nood, het verlangen, en de hoop naar zelfontplooiing en volledige realisatie. In elke levenswaarde streeft de mens naar het absolute dat hem volledig zal verrijken. Waar vinden deze waarden hun vervulling? In de grond kunnen wij drie levensbeschouwelijke groepen onderscheiden: zij voor wie de aarde alles is en de hemel niets; zij voor wie de aarde niet meetelt en de hemel alles is; en tenslotte zij voor wie de hemel reeds verwerkelijk wordt op aarde in liefde.

Eerste lezing

Handelingen 1,1-11

Mijn eerste boek, Teófilus, heb ik geschreven over alles wat Jezus gedaan en geleerd heeft tot aan de dag, waarop Hij zijn opdracht gaf aan de Apostelen die Hij door de heilige Geest had uitgekozen en waarop Hij ten hemel werd opgenomen. Na zijn sterven toonde Hij hun met vele bewijzen dat Hij in leven was. Hij verscheen hun gedurende veertig dagen en sprak met hen over het Rijk Gods. Terwijl Hij met hen at beval Hij hun Jeruzalem niet te verlaten, maar de belofte van de Vader af te wachten die, zo zei Hij, gij van Mij vernomen hebt: "Johannes doopte met water, maar gij zult over enkele dagen gedoopt worden met de heilige Geest." Terwijl zij eens bijeengekomen waren stelden zij Hem de vraag: "Heer, gaat Gij in deze tijd voor Israël het koninkrijk herstellen?" Maar Hij gaf hun ten antwoord: "Het komt u niet toe dag en uur te kennen die de Vader in zijn macht heeft vastgesteld. Maar gij zult kracht ontvangen van de heilige Geest die over u komt, om mijn getuigen te zijn in Jeruzalem, in geheel Judea en Samaria en tot het einde der aarde." Na deze woorden werd Hij ten aanschouwen van hen omhooggeheven en een wolk onttrok Hem aan hun ogen. Terwijl zij Hem bij zijn hemelvaart gespannen nastaarden, stonden opeens twee mannen in witte gewaden bij hen die zeiden: "Mannen van Galilea, wat staat ge naar de hemel te kijken? Deze Jezus die van u is weggenomen naar de hemel, zal op dezelfde wijze wederkeren als gij Hem naar de hemel hebt zien gaan."

Tweede lezing

Efesiërs 1,17-23

Broeders en zusters, ik smeed de God van onze Heer Jezus Christus, de Vader der heerlijkheid, u de Geest te geven van wijsheid en openbaring om Hem waarachtig te kennen. Moge Hij uw innerlijk oog verlichten om te zien, hoe groot de hoop is waartoe Hij u roept, hoe rijk de heerlijkheid van zijn erfdeel te midden der heiligen en hoe overgroot zijn macht is in ons die geloven. Dezelfde sterkte en kracht heeft Hij betoond in Christus, toen Hij Hem opwekte uit de dood en zette aan zijn rechterhand in de hemelen, hoog boven alle heerschappijen, machten, krachten en hoogheden en boven elke naam die genoemd wordt, niet alleen in deze maar ook in de toekomstige tijd. Alles heeft God onder zijn voeten gelegd, en Hemzelf, verheven boven alles, heeft Hij als Hoofd gegeven aan de Kerk die zijn lichaam is, de volheid van Hem, die het al in alles vervult.

Evangelie

Lucas 24,46-53

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen: "Zó spreken de Schriften over het lijden en het sterven van de Messias en over zijn verrijzenis uit de doden op de derde dag, over de verkondiging onder alle volkeren, van de bekering en de vergiffenis der zonden in zijn Naam. Te beginnen met Jeruzalem moet gij van dit alles getuigen. Daarom zend Ik tot u wat door mijn Vader beloofd is; blijft dus in de stad totdat gij uit den hoge met kracht zult zijn toegerust." Nu leidde Hij hen naar buiten tot bij Betanië; Hij hief de handen omhoog en zegende hen. En terwijl Hij hen zegende verwijderde Hij zich van hen en Hij werd ten hemel opgenomen. Zij aanbaden Hem en keerden met grote blijdschap naar Jeruzalem terug. Zij hielden zich voortdurend op in de tempel en zij verheerlijkten God.

Van eucharistie naar leven

Staan wij aan de kant van hen die de hemel reeds op aarde verwerkelijk zien in liefde? Ja, zo wij goed verstaan wat de leer van Christus ons brengt en wat de verheerlijking van zijn mensheid betekent. Het gaat er helemaal niet om ons aan onze aardse taken te onttrekken en ons af te stemmen op de zalige verwachting van een hemelse compensatie voor onze beperkingen en mislukkingen. Waar wij allen samenwerken met Christus die in zijn Kerk actief werkzaam is, beleven wij nu reeds het toekomstige leven van liefde en communio. Voor de menselijke ontplooiing zelf kunnen wij alleen maar hopen dat onze stoutste verwachtingen eens zullen overtroffen worden in de eeuwige volheid van Christus (Ef. 1,23).

Ons Heer Hemelvaart C

Ik zend tot u wat door mijn Vader beloofd is; blijft dus in de stad totdat gij uit den hoge met kracht zult zijn toegerust. (cf. Lc 24,49)

Van leven naar eucharistie

De diepe bron van ieder dynamisme, zowel bij de enkeling als bij een groep, is de nood, het verlangen, en de hoop naar zelfontplooiing en volledige realisatie. In elke levenswaarde streeft de mens naar het absolute dat hem volledig zal verrijken. Waar vinden deze waarden hun vervulling? In de grond kunnen wij drie levensbeschouwelijke groepen onderscheiden: zij voor wie de aarde alles is en de hemel niets; zij voor wie de aarde niet meetelt en de hemel alles is; en tenslotte zij voor wie de hemel reeds verwerkelijkt wordt op aarde in liefde.

Eerste lezing

Handelingen 1,1-11

Mijn eerste boek, Teófilus, heb ik geschreven over alles wat Jezus gedaan en geleerd heeft tot aan de dag, waarop Hij zijn opdracht gaf aan de Apostelen die Hij door de heilige Geest had uitgekozen en waarop Hij ten hemel werd opgenomen. Na zijn sterven toonde Hij hun met vele bewijzen dat Hij in leven was. Hij verscheen hun gedurende veertig dagen en sprak met hen over het Rijk Gods. Terwijl Hij met hen at beval Hij hun Jeruzalem niet te verlaten, maar de belofte van de Vader af te wachten die, zo zei Hij, gij van Mij vernomen hebt: "Johannes doopte met water, maar gij zult over enkele dagen gedoopt worden met de heilige Geest." Terwijl zij eens bijeengekomen waren stelden zij Hem de vraag: "Heer, gaat Gij in deze tijd voor Israël het koninkrijk herstellen?" Maar Hij gaf hun ten antwoord: "Het komt u niet toe dag en uur te kennen die de Vader in zijn macht heeft vastgesteld. Maar gij zult kracht ontvangen van de heilige Geest die over u komt, om mijn getuigen te zijn in Jeruzalem, in geheel Judea en Samaria en tot het einde der aarde." Na deze woorden werd Hij ten aanschouwen van hen omhooggeheven en een wolk onttrok Hem aan hun ogen. Terwijl zij Hem bij zijn hemelvaart gespannen nastaarden, stonden opeens twee mannen in witte gewaden bij hen die zeiden: "Mannen van Galilea, wat staat ge naar de hemel te kijken? Deze Jezus die van u is weggenomen naar de hemel, zal op dezelfde wijze wederkeren als gij Hem naar de hemel hebt zien gaan."

Tweede lezing

Hebreeën 9,24-28; 10,19-23

Broeders en zusters, Christus is niet het heiligdom binnengegaan dat – door mensenhanden gemaakt – slechts een symbool is van het waarachtige heiligdom; Hij is de hemel zelf binnengegaan om er nu voor onze zaak bij God present te zijn. Ook hoeft Hij zich daar niet telkens opnieuw te offeren, terwijl de hogepriester, jaar in jaar uit het allerheiligste binnengaat, met bloed dat niet het zijne is. Anders had Christus meerdere malen moeten lijden, vanaf het begin van de wereld; maar in feite is Hij slechts éénmaal verschenen, op het hoogtepunt van de geschiedenis om door zijn offer de zonden te delgen. Het is het lot van de mens éénmaal te sterven en daarna komt het oordeel; zo is ook Christus éénmaal geofferd omdat Hij de zonden van allen op zich had genomen; als Hij een tweede maal verschijnt zal het zijn los van de zonde, om heil te brengen aan allen die naar Hem uitzien.

Broeders en zusters, door het bloed van Jezus hebben wij vrije toegang gekregen tot het heiligdom. Hij heeft voor ons een nieuwe, levende weg gebaad door het voorhangsel heen, dat is zijn aardse gestalte. We hebben nu een verheven hogepriester die over het huis van God is aangesteld. Laten we dus naderen, maar met een oprecht hart en een vast geloof, met een hart dat door de besprenkeling vrij is van schuldbesef, met een lichaam dat gewassen is met zuiver water. Laten wij onwrikbaar vasthouden aan de belijdenis van onze hoop, want Hij die de beloften deed is betrouwbaar.

Evangelie

Lucas 24,46-53

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen: "Zó spreken de Schriften over het lijden en het sterven van de Messias en over zijn verrijzenis uit de doden op de derde dag, over de verkondiging onder alle volkeren, van de bekering en de vergiffenis der zonden in zijn Naam. Te beginnen met Jeruzalem moet gij van dit alles getuigen. Daarom zend Ik tot u wat door mijn Vader beloofd is; blijft dus in de stad totdat gij uit den hoge met kracht zult zijn toegerust." Nu leidde Hij hen naar buiten tot bij Betanië; Hij hief de handen omhoog en zegende hen. En terwijl Hij hen zegende verwijderde Hij zich van hen en Hij werd ten hemel opgenomen. Zij aanbaden Hem en keerden met grote blijdschap naar Jeruzalem terug. Zij hielden zich voortdurend op in de tempel en zij verheerlijkten God.

Van eucharistie naar leven

Staan wij aan de kant van hen die de hemel reeds op aarde verwerkelijk zien in liefde? Ja, zo wij goed verstaan wat de leer van Christus ons brengt en wat de verheerlijking van zijn mensheid betekent. Het gaat er helemaal niet om ons aan onze aardse taken te onttrekken en ons af te stemmen op de zalige verwachting van een hemelse compensatie voor onze beperkingen en mislukkingen. Waar wij allen samenwerken met Christus die in zijn Kerk actief werkzaam is, beleven wij nu reeds het toekomstige leven van liefde en communio. Voor de menselijke ontplooiing zelf kunnen wij alleen maar hopen dat onze stoutste verwachtingen eens zullen overtroffen worden in de eeuwige volheid van Christus (Ef. 1,23).